

[Knud Lind]

Hvis dette her havde været en forespørgselsdebat, hvad det ikke er, ville jeg have stillet forslag om en motiveret dagsorden, som skulle lyde: »Idet Folketinget pålægger regeringen at indføre fuldstændig brugerbetaling inden for det kulturpolitiske område, går Tinget over til næste sag på dagsordenen.« Men det er jo desværre ikke en forespørgselsdebat, men det er en redegørelsesdebat, og jeg må derfor blot sige til ministeren: Lad os få det med brugerbetalingen frem igen; det har man glemt fra regeringens side.

Marianne Jelled (RV):

Jeg vil meget gerne have lov til at sige tak til kulturministeren for en smuk og perspektivrig kulturpolitisk redegørelse.

Jeg skal ikke gå ind på alle områderne i redegørelsen, men blot trække nogle af dem frem.

Det er sagt af andre ordførere, at ikke alt, hvad der har med kultur at gøre, er med i redegørelsen, og det er jo så sandt, som det er sagt. Det er sådan set lidt af en banalitet, for alt, hvad der har med kultur at gøre, kan ikke rummes i en redegørelse, uanset hvor mange sider den er på.

Redegørelsen tager udgangspunkt i det brede kulturbegreb med et citat af Knud Hansen. Jeg har tidligere citeret vor tidligere kulturminister Kristen Helveg Petersen for at formulere det brede kulturbegreb – det er snart en del år siden – som gik på, at målsætningen for kulturpolitikken ud over at styrke den kunstneriske udvikling også var at fremme de enkelte menneskers udviklingsmuligheder, deres optagethed af og deltagelse i udformningen af vor fælles tilværelse.

Det er fortsat vigtigt for Det Radikale Venstre at fastholde det brede kulturbegreb, som placerer kulturen i det totale samfundsbillede.

Jeg vil gerne i en parentes her sige tak til min kollega fra Roskilde Amt hr. Jimmy Stahr, fordi han er så god til ved så mange lejligheder at trække den radikale kulturpolitik frem fra Folketingets talerstol.

Der er en sammenhæng mellem de folkelige fællesskaber og de kunstneriske aktiviteter. Denne sammenhæng er faktisk den brede kulturs pulsslag – det, der skaber samfundets, fællesskabernes selvforståelse og identitet, vores egenart som selvstændig nation. Det er disse to sider af kulturen, der er hinandens forudsæt-

ning. Uden de to sider var der ikke noget pulsslag, ikke noget hjerte, ikke noget liv. Derfor er det så vigtigt at fastholde det brede kulturbegreb, som ikke har noget at gøre med hverken at favorisere den ene eller den anden side, men netop at understrege, at de er hinandens forudsætninger og er forudsætningen for et liv i rig mangfoldighed.

Målet for den kulturpolitik, som Det Radikale Venstre gerne vil tilslutte sig, og som regeringen lægger frem i redegørelsen, er netop at styrke denne kulturelle mangfoldighed, som ikke skal være præget af systemer og vaner, men skal fokusere på det særlige og det særprægede liv. Disse ord var også hentet fra redegørelsen.

Punktprogrammerne om folkeoplysning og voksenuddannelse, om folkeskolen som kulturcenter, det sociale udviklingsprogram, har med al tydelighed vist, at der er utrolige ressourcer i lokalområderne, i lokalbefolkningen. Og det er en stor tilfredshed for Det Radikale Venstre at se, hvordan disse punktprogrammer får tingene til at vokse og gro og udvikle sig.

Initiativer, engagement, nytænkning på tværs af etablerede strukturer, på tværs af organisationer, på tværs af vaner, blomstrer ude over det ganske land. Og uanset den kulturpesimisme, som af og til – og nogle gange tit – bliver trukket frem, også fra denne sals talerstol, er der god grobund og grokraft i kulturlivet ude over det ganske land.

Det viser sig, at hvis rammerne er brede, friheden er stor, intentionerne og målene er klare, så kan det gro, så kan der ske noget. Målene, intentionerne, er det centralpolitiske ansvar. Det er altså Folketingets ansvar. Ideen er at give mennesker mulighed for at handle, gøre erfaringer, så Folketinget kan se, hvad der kan bære, og hvad der ikke kan, med henblik på at ændre lovgivning og rammer og prioritere inden for de mulige økonomiske rammer, der er.

Disse principper ligger også i det kulturpolitiske idéprogram. Målene er formuleret, midlerne er afsat, rammerne er klare, selv om de ikke måske er helt færdige endnu; der forestår nok et forberedelsesarbejde.

Målet for idéprogrammet er at skabe rum for nytænkning og eksperimenteren. Målet er at intensivere og forny mulighederne netop for det, der er pulsslaget i kulturlivet i Danmark og i alle andre sammenhænge, hvor mennesker mødes, forny mulighederne for brydning mellem